

Maštinědské muzeum

512 11 Vysoké nad Jiz.

Zpravodaj MěÚ Vysoké nad Jizerou - Větrník č. 9 / 1995, vedoucí redaktorka
Ludmila Hnyková, náklad 400 ks., cena 3,-Kč. Příspěvky zasílejte do každého
3. v měsíci na MěÚ ve Vysokém nad Jizerou PSČ 512 11.
Vytiskla tiskárna GLOS Semily, tel./fax: (0431) 2644 v roce 1995.

VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ
MĚSTSKÉHO ÚRADU
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

ZÁŘÍ 1995

P. Bosmans

Diamant

*Je docela možné, že jsi pravý diamant.
Ale diamant září a svítí teprve tehdy,
až když je vybroušený.*

*Jsou lidé vzácní jako diamant,
ale jsou ještě jaksi drsní a neobroušení.*

*Tato neopracovanost
se projevuje vždy v maličkostech:
člověk všude a na všechno reptá,
dere se neomaleně stále vpřed,
považuje za dobrého pouze sám sebe,
nesmíří se s myšlenkou,
že by mohl něco ztratit,
mluví jen a jen o svých nemocech,
nedokáže pozorně
naslouchat druhému,
podceňuje starosti svých bližních.*

Jak je to s tebou?

*Kolik ostrých hran musíš
ještě obrousit?*

*Radím ti, nečekej na zítřek,
začni ještě dnes!*

*A na pomoc si vezmi
pár dobrých brusných kamenů,
třeba manžela nebo manželku,
přítele či přítelkyni, dobrého kolegu.*

*Oni ti mohou pomoci -
a vybroušený*

- budeš opravdu nádherný skvost!

ZPRÁVY z městského úřadu

Vodovod

Ve výběrovém řízení na správu veřejné vodovodní a kanalizační sítě uspěla firma Incoma Praha s. r. o. divize Krkonoše. Sepsání smlouvy o pronájmu brání doposud firma VAK Turnov, která doposud nepředala městu všechny potřebné doklady a nezajistila předání stavby vodovodního převaděče Rovně - Vysoké n. J.

Komise ŽP

Komise životního prostředí upozorňuje, že provede terénní šetření ohledně údržby pozemků na katastrálním území města a přilehlých obcí. Majitelé neposečených a neudržovaných pozemků budou zveřejněni.

Výstavba sociálního domu

Ve výstavbě se pokračuje v souladu s harmonogramem. S tím, jak se stavba rodí, vznikají po Vysokém různé „pověsti“ o personálním obsazení a přidělení jednotlivých bytů. Na MěÚ je sice řada žádostí o byty a o pracovní místa, ale podstatné je, že doposud nebylo kompetentními orgány města nic rozhodnuto. Stoprocentně ale budou po dokončení stavby přestěhováni obyvatelé DPS (t. j. ze staré mateřské školy). Občané by se měli vyvarovat ší-

ření nepodložených zpráv. Bližší a věrohodné informace bude MěÚ publikovat v předstihu v městském časopise Větrníku.

Anketa

V minulém čísle jsme slíbili čtenářům odpovědi jednotlivých poslanců na otázku:

Co, kdy a kde jste v 1. pololetí 1995 vykonali ve prospěch občanů?

O své činnosti se vyslovili v tomto čísle 4 členové MZ:

PharmDr. D. Ďurďa:

- běžné záležitosti vyplývající z usnesení zastupitelstva
- soustavně sledovat rozpočet a provádění jeho změn
- kontrola hospodaření muzea za období od 1. 1. 1993 do června 1995
- v současné době tvorba smluv na pronájem „selské jizby“ v Helkovicích a sokolovny a hasičské zbrojnice ve Sklenářicích

K. Bárta:

Odpovědět na takto položenou otázku není zcela jednoduché. Nikoliv proto, že bych neměl co odpovědět nebo že by se mi nechtělo veřejně složit účty. Je to dáno tím, že moje odpověď je limitována délkou tiskového sloupce a rozsahem Větrníku vůbec. Spousta drobností a detailů, ze kterých se každá řešená problematika skládá,

vám v mé odpovědi zůstane utajena, takže jakýsi taxativní výčet, co jsi udělal nebo ne, může být dle mého názoru velice nepřesný. Takže k vaší otázce.

Hned na začátku mého funkčního období jsem se musel velice intenzivně zabývat rozpočtem na rok 1995 a dovolím si tvrdit, že moje činnost v této oblasti nezačala a neskončila jenom odsouhlasením rozpočtu na zasedání MZ. Nutno poznamenat, že pro nás, nové členy MZ, to byla věc úplně nová a s těmi informacemi, které byly k dispozici, i dosti složitá. Dále jsem dostal na starost otázku plynofikace města. Kroky, které jsem v tomto podniknul já i starosta, se dají těžko stručně popsat, a vzhledem k finanční náročnosti této akce bych chtěl informovat občany v některém z příštích čísel Větrníku. Další moje činnost už úzce souvisí s činností Kontrolní a revizní komise (KRK), viz. poslední Větrník. Causa TELECOM byla na základě stížnosti řešena Stavebním úřadem v Rokytnici nad Jizerou. Vyřešena byla i změna stavebního povolení na pozemku č. 1643/6. Za město jsem byl účasten odvolacího řízení u OÚ ve věci „Vysokých kaštanů“. Podnikl jsem některé kroky k realizaci odprodeje Sokolovny ve Třinci jejím občanům, bohužel tento záměr nebyl uskutečněn. Na zasedání MZ jsem prosadil prodloužení lhůty na prodej pozemků města (stará hasičárna) a nabídnutí těchto pozemků pro komerční využití přes inzzeráty.

V současné době spolu s KRK připravujeme revizi odvodů poplatků za ubytování a rekreační pobyt. Výsledky za 1/2 roku 1995 jsou velice zajímavé, a proto se celou touto oblastí budeme trvale zabývat. Dále KRK spolu s FK (finanční komise) provádí celkovou revizi v místním muzeu, se záměrem narovnat a zprůhlednit vztahy mezi MěÚ, jakožto zřizovatelem, a muzeem, jakožto příspěvkovou organizací MěÚ. Další prověrka KRK se týká hospodaření s byty v majetku města, která pokročila na úroveň právního vyjasnění této věci.

Z toho, co se mi nepodařilo splnit z mých předsevzetí, bych uvedl následující. Nedaří se mi pravidelně dodržovat tzv. úterní odpoledne na MěÚ. Sliboval jsem si od toho navázání bližšího kontaktu s občany. Bohužel, někdy si připadám, jako bych na vyřizování věcí veřejných nebyl kompetentní. Je to však asi i moje chyba, kterou bude nutno urychleně napravit. Další mé předsevzetí, které jsem zatím nenaplnil, jsou tzv. poslanecké dny, ke kterým jsem se za ODS ve volebním programu hlásil. Mohu však ujistit, že budou, a to již v září, neboť jsem přesvědčen, že nastala doba, kdy jsou takováto osobní setkání s občany a voliči třeba. Proč tomu tak nebylo dříve, má zcela objektivní zdůvodnění. Byl nedostatek informací, alespoň pro mne, abych mohl předstoupit před občany a odpovědně odpovídat na jejich dotazy. A pozvat ob-

čany na setkání, kde by se jen mlátila prázdná sláma, nemá smysl.

Závěrem snad jen jednu poznámku nebo můj poznatek z dosavadního působení ve funkci zástupce starosty. Když jsem tuto funkci přebíral, jeden ze zastupitelů mi říkal, že jako neuvolněný zástupce starosty nebudu schopen vše „uhlídat a obsáhnout“. Zatím mu musím dát, byť nerad, za pravdu. Věděl, o čem mluvím.

J. Doubalík:

Od zpovědi zastupitele v předcházejícím volebním období jsem nezměnil ani širší politický názor, ani odpovědný přístup ke svým povinnostem a úkolům, čímž jsem ostatně svým voličům povinován. Zúčastňuji se tedy pravidelně všech veřejných zasedání zastupitelstva a až na jednu výjimku i všech zasedání neveřejných. Při zřizování jednotlivých komisí jsem byl ustanoven předsedou tzv. komise kulturní, která by se měla zabývat především činností muzea, knihovny, Větrníku, ustanovením letopisecké komise, kronikou a kulturní činností ve Vysokém jako takovou.

Kontrolní komise, jejíž složení bylo zveřejněno, bude do budoucna zasedat asi 4x do roka, ale prozatím se schází častěji dle potřeby. Její podněty předkládám zastupitelstvu, jemuž se zároveň zodpovídám i z jím mně uložených úkolů. Průběh a výsledky různých jednání, jednotlivé návrhy KK, ale ani ostatní body z jednání zastupitelstva

uvádět nebudu. Opakoval bych tak zápisy a usnesení a na to jsou stránky Větrníku krátké.

Jaké problémy zastupitelstvo řeší a ostatní problémy s tím související, jakož i jak se jednotliví zastupitelé angažují v jednáních týkajících se problémů města a jeho obyvatel, se občan může dozvědět jednak jako přímý účastník veřejných zasedání zastupitelstva nebo jako pozorný čtenář uveřejňovaných zápisů z těchto zasedání. Těch i oněch občanů je bohužel v městě Vysokém pouhých pár procent.

Výčet, co a jak jsem, s kým a co jsem, není možné si prostě zapamatovat a chce-li mi to někdo vyčítat, pak se omlouvám, ale kvůli tomu si deník nepovedu.

MUDr. D. Pohanková:

Jako člen zastupitelstva MěÚ ve Vysokém se zaměřuji nejvíce na sociální a zdravotní zabezpečení občanů. V posledních letech se nám daří stále více pomáhat zejména starším spoluobčanům nabídkou služeb a pomocí při zhoršení zdravotního stavu. Pak je většina z nich schopna s pomocí pečovatele zůstat buď ve svém původním bydlišti nebo v pečovatelském domě ve Vysokém. Při sestavování rozpočtu města je pamatováno na občany, kteří se dostali do finančních potíží. MěÚ jim může pomoci při zajištění základních potřeb buď finanční výpomocí nebo krátkodobou bezúročnou půjčkou.

Okénko městské policie

Po delší odmlce znovu pár řádek k problémům, které nás tíží jak ve Vysokém, tak v přilehlých obcích.

V poslední době to bylo nejenom vykradení rekreačních objektů ve Staré Vsi a Sklenařicích, ale i rodinných domků, a to vše většinou za denního světla a navíc skoro v pravé poledne. V případě vykradené chalupy ve Sklenařicích se takřka okamžitě po krádeži podařilo zloděje vypátrat, a to především zásluhou včasného a přesného upozornění na podezřelá auta a osoby, které se okolo Ameriky pohybovaly. Proto znovu a znovu žádáme občany, aby svůj majetek nenechávali volně přístupný a nebyli lhostejní ani k majetku sousedů, všímali si podezřelých osob či vozidel a popřípadě upozornili nás nebo policii ČR.

V měsíci srpnu také proběhla akce zaměřená proti porušování plynulosti a bezpečnosti v dopravě, zejména pokud se jedná o nedovolené parkování na náměstí, okolo kostela, u nemocnice a přilehlých ulicích. Tato akce se bude opět opakovat, a proto bychom rádi upozornili, že je stále v platnosti „ZÓNA ZÁKAZU STÁNÍ“ na celém území města Vysokého nad Jizerou.

Těšíme se na spolupráci.

M. Dlouhý
K. Peterka

Okresní úřad Semily

Kde žádat o dávky státní sociální podpory?

Od 1. října 1995 bude Okresní úřad Semily poskytovat dle zákona č. 117/95 Sb. o státní sociální podpoře

- rodičovský příspěvek
- zaopatřovací příspěvek
- dávky pěstounské péče
- porodné
- pohřebné.

Pokud Vám některé z těchto dávek vyplácí zaměstnavatel nebo někdo jiný, prosíme Vás, abyste se v měsíci září přihlásili na okresním úřadě nebo příslušném kontaktním místě podle svého trvalého bydliště.

Rokytnice nad Jizerou - Horní Rokytnice 181 (Kulturní dům za MěÚ).

Pro tyto spádové obce: Harrachov, Jablonec nad Jizerou, Paseky nad Jizerou, Rokytnice nad Jizerou, Roprachtice, Vysoké nad Jizerou.

Zřízení kontaktních míst má přispět zejména k užšímu propojení úřadu s veřejností, nebude tedy třeba jezdit až do Semil.

Na jednotlivých pracovištích si budete moci vyzvednout žádosti o státní dávky. Všichni pracovníci jsou připraveni poskytnout občanům podrobné informace a budou jim nápomocni s vyplňováním formulářů a uplatňováním jejich nároku.

Během srpna každá rodina dostala do schránky obálku s informačními letáčky ministerstva práce a sociálních věcí obsahující údaje o jednotlivých státních dávkách a výpočtu životního minima. Informace o sociálních dávkách nevyhazujte nepřečtené, ztratíte tak možnost si vše v klidu promyslet, prostudovat a jistě i propočítat.

Dávky státní sociální podpory nebudou nadále vypláceny zaměstnavatelem spolu se mzdou. Budete je dostávat na svůj účet, jako např. na spořicí, postřicí či jiný účet, který si založíte, nebo si je budete vyzvedávat na poště. Doporučujeme vám, abyste si vybrali některý z peněžních ústavů (např. Investiční a poštovní banka, Komerční banka) a otevřeli si svůj vlastní účet (pokud ho již nemáte), na který budou dávky poukazovány. Finanční částky vám můžeme samozřejmě poukazovat poštovními poukázkami, ale jsme přesvědčeni, že většina z vás během krátké doby zjistí výhodnost námi doporučeného způsobu.

Systém státní sociální podpory se zavádí postupně, po první etapě (od 1. 10. 1995) bude následovat druhá, a to s účinností od 1. 1. 1996, kdy bude okresní úřad přiznávat

- příspěvek na dítě
- sociální příplatek
- příspěvek na dopravu
- příspěvek na bydlení.

Žádost o tyto dávky bude možno podávat od poloviny listopadu 1995.

Státní sociální podpora představuje příspěvek státu v případech jím uznané sociální události, kdy je třeba rodinu či domácnost podpořit. Jejím cílem je sjednotit dávky poskytované rodinám do jednoho systému, reagovat na nově vzniklé sociální situace a zásadně systémově změnit přídavky na děti a SVP. Financována bude ze státního rozpočtu jako projev nejširší solidarity.

*ing. Alena Cermanová
ved. odd. stát. soc. podpory
referát sociálních věcí
Okresní úřad Semily*

ŠKOLNÍ OKÉNKO

Škola vysocká (seriál) 2. díl

Své vyprávění začínáme na počátku pohnutých 30. let. Krize a s ní související nezaměstnanost. Už v r. 1930 bylo v sousedním okrese Vysoké 904 nezaměstnaných. Pro vysocké děti z rodin nezaměstnaných a pro všechny přespólní děti se vyvábely polévky a jednoduchá jídla. Akci organizovala okresní péče o mládež, financovali dárce, z nich zejména občanská záložna a okresní hospodářská záložna, jídlo rozdělávaly dámy - členky Národní jednoty severočeské. O Vánocích byly děti obdarovávány šatstvem, obutím a potravinami. Úmrtí osobností mající zásadní význam pro tvoření českoslo-

venského státu: T. G. Masaryk, K. Kramář, vysocký rodák. Úmrtí pro kraj významných učitelských osobností. 6. 6. 1932 zemřel v Hradci Králové bývalý dlouholetý učitel vysockých škol P. Mařatka, známý tvůrce plastických map (mapa Krkonoše ve vysockém parku, mapa Krkonoš v podloubí jilemnické radnice). V r. 1932 tragicky zahynul v Praze pod koly nákladního auta propagátor zimní a letní turistiky v Krkonoších J. Buchar, bývalý řídící učitel v Dolních Štěpanicích. V r. 1938 zemřel bývalý ředitel vysockých škol J. Zajíček (dcera Marie byla manželkou spisovatele Z. Róna). Zvyšující se nebezpečí ohrožení republiky.

Zavedení branných cvičení, srazů a národních meetingů. Branný sraz mládeže jilemnického okresu z 25. 5. 1938 na Petruškových vrších byl již připomenut v souvislosti se školou sklenářickou. Dodáváme, že se konal v předvečer 1. výročí úmrtí K. Kramáře za účasti 3 660 žáků, 150 učitelů, studentů a občanů z města a okolí.

Přírodní živly. V zimě 1930/31 napadlo takového sněhu, že byla zneumožněna doprava. Jírovo koleno muselo být prokopáno, výška průkopu byla 4 m! Ještě v březnu byly až dvoumetrové závěje, děti z okolí se dostávaly do školy jen na lyžích. V r. 1938 velká epidemie spály.

Všechny tyto události se přímo či zprostředkovaně dotýkaly i školy. Investicemi počínaje a výchovou k vlastenectví a mezinárodnímu sjednocení konče. Vedle obvyklého vyučování,

exkurzí a výletů organizovala škola dětská divadelní představení, loutkové divadlo, podílela se na nadílkách pro chudé děti. V září 1933 se děti zúčastnily zasazení Švehlovy lípy - slavnosti národního sjednocení, které byl přítomen ministr Bradáč. Začalo dopisování s dětmi z USA a Srbska. Samozřejmě byla účast dětí při významných kulturních a sportovních událostech. Např. 27. 12. 1931 se děti zúčastnily slavnostního otevření skokanského můstku Skiklubu. Můstek byl pořízen za 40 000 Kč. Slavnost se konala za účasti dr. K. Kramáře. Skoky zahájil A. Bartoň. 17. 12. 1933 se ve Vysokém konala první slavnost vánočního stromu republiky. Velkou tradicí měly dětské lyžařské závody. Těšily se přízní občanů. Za poznamenání stojí: V r. 1933 (závody se pro nedostatek sněhu musely přeložit až na březen) byly u příležitosti závodů darovány 3 putovní poháry: Jeden - stříbrný - byl dar občanů v hodnotě 1 200 Kč, druhý - rovněž stříbrný - byl dar ministra Bradáče, rovněž za 1 200 Kč, třetí, skleněný, umělecky zdobený pohár daroval Alois Hásek, absolvent uměleckoprůmyslové školy. Oba stříbrné poháry se ztratily.

Na samém počátku 30. let se podařilo ještě stihnout leccos potřebného a užitečného pro provoz školy. V říjnu 1930 byla do pěti tříd zavedena elektřina - 4 lampy do každé třídy. V r. 1931 byla do školy zavedena voda. V témže roce bylo rozhodnuto (12 hlasy proti 7) zrušit ve školní budově hostinskou a řeznickou živnost. Ve školním roce

1935/36 došlo k první opravě školy. Škola dostala novou fasádu, dlažbu na schody, bylo opraveno sociální zařízení, komíny. Ve šk. roce 1932/33 byla pro školu vybudována nová školní zahrada o rozloze 937 m².

Vlastní vzdělávání nedoznalo větších změn. Z velkoryse pojaté příhodovské reformy byla ve Vysokém zavedena pouze feriální sobota. Pokusy o zavedení fungujícího rodičovského sdružení se nedařily. Tzv. JUK (jednorocní učební kurs), de facto nepovinný 4. ročník měšťanky, zřízený ministerstvem kultury a vyučování už v r. 1933, byl ve Vysokém zaveden teprve v r. 1935. Vedle předmětů obvyklých na měšťanské škole např. němčina, francouzština a některé další pro praxi užitečné předměty, např. těsnopis. Ve stejném roce podala vysocká škola žádost, aby měšťanská škola byla povolena jako škola újezdní. Znamenalo to pro město podstatné snížení nákladů, protože od této doby začala na provoz školy přispívat země a obce přespólních dětí. Jako újezdní však škola dlouho nefungovala. V Protektorátu byly zavedeny razantní změny jak v organizaci, tak v učivu.

R. Váňová

Redakční „šotek“ vynechal v minulém čísle část příspěvku MŠ ve Vysokém n. Jiz. Doplnujeme:

Děkuji podnikatelům, kteří nám věnovali výtěžek z májové veselice, za který byla zakoupena stavebnice - systém LEGO. Dále pak manželům Fejkllovým, panu Palivcovi, Nedomlelovi a Šikolovi, který se podííl na opravách v

mateřské škole. Firmě P + P děkuji za výměnu písku v pískovišti a MěÚ za dobrou spolupráci.

N. Šíkolová
ředitelka MŠ

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Zákon č. 29 / 1994 Sb. ve znění pozdějších předpisů stanoví:

„Základní škola má 9 ročníků a člení se na první a druhý stupeň. První stupeň je tvořen 1. - 5. ročníkem a druhý stupeň 6. - 9. ročníkem. Žáci, kteří ve školním roce 1995 / 96 ukončí 8. ročník základní školy, pokračují v plnění povinné školní docházky v 9. ročníku základní školy.“

Na naší škole se bude v letošním roce učit podle pokynu upraveného pro přechodné období. První stupeň bude tvořit 1. - 4. třída, druhý stupeň 5. - 8. třída. Vedle některých změn v hodinových dotacích na 2. stupni čekají největší úpravy 4. třídu, kde se bude již vyučovat cizí jazyk - 3 hodiny týdně.

V pondělí 4. září přišlo poprvé do školy 26 prvňáčků, 23 do Vysokého n. J. a 3 do Roprachtic. Věřím, že se jim bude ve škole líbit.

Mnoho úspěchů v práci přeji také novému panu učiteli Petru Pýchovi, který nastoupil do svého prvního zaměstnání jako učitel českého jazyka a občanské výchovy. Pevně doufám, že se co nejdříve vyřeší jeho bytová otázka, protože zatím bydlí se svou ženou ve škole v jedné místnosti.

D. Nýdřlová

Okénko do zdravotnictví

ČESKÝ ČERVENÝ KŘÍŽ

Vážení,

Český červený kříž uděluje nejvyšší zlatou medaili prof. MUDr. J. Janského dárčům krve, kteří dovršili počet 40 bezpříspěvkových odběrů.

Ochota dárce darovat krev pro zdraví a často i záchranu života je projevem jejich humanitního vztahu ke spoluobčanům. Patří jim díky nejen těch, kterým pomohli navrátit zdraví, ale celé naší společnosti.

Spotěšením Vám sdělujeme, že mezi vyznamenanými zlatou medailí prof. MUDr. J. Janského je pracovník ZD

ZDENĚK SEIDL

Blahopřejeme!

Redakce

Upozornění

Obvodní zdravotní středisko MUDr. Dany Pohankové upozorňuje na změny, které chystá od poloviny září ve svých ordinčních hodinách. Aby se předešlo dlouhému a nepříjemnému čekání pacientů, připravujeme objednávání na určitou

hodinu s tím, že na nově přichozí pacienty bude v každé ordinaci hodině pamatováno. Akutní a život ohrožující případy budou mít vždy přednost. Prosíme vás proto zpočátku o trpělivost. Věříme, že si během několika měsíců na tuto novinku zvyknete a ušetříte váš i náš čas ve prospěch léčení.

MUDr. D. Pohanková

Z KULTURY

Muzeum

Vyprávění o založení vysokého muzea - II. díl.

Účast Vysokého nad Jizerou na národopisné výstavě

Vysoké nad Jizerou, které bylo nejsevernějším okresním městem v Čechách, nemohlo zůstat stranou při tak významné události. Dá se říci, že Vysocko tvořilo významnou část Českého Podkrkonoší, které mělo zachovalý národopis, a kde „Český živel“ sahá až k hranicím.

V roce 1892 zde byl ustanoven výbor národopisné výstavy, který začal ihned pracovat a dělat přípravy, aby byl tento kraj na výstavě důstojně zastoupen. Na návrh K. Róna bylo roz-

hodnuto uspořádat o prázdninách národopisnou výstavu ve Vysokém. Výstava byla otevřena 27. srpna 1893 a zaplnila celé druhé poschodí vysoké školy. K úspěchu přispěl svou radou a pomocí také prof. dr. Lubor Niederle, který zde po mnoho let trávil s celou rodinou prázdniny. Večer byl uspořádán věneček. K pestrému programu přispěl tehdejší učitel Josef Zajíček nacvičením sextetu z Prodané nevěsty. I lidová jídla obvyklá a charakteristická v Podkrkonoší předkládali pořadatelé hostům. Členové výboru se scházeli pak celou zimu v hostinci „U Lantverů“ k poradám, jak připravit expozici z Vysocka do Prahy. Do práce se podařilo zapojit nejenom vysoké učitele a občany, ale i obyvatelstvo všech přilehlých vesniček tehdejšího soudního a samosprávného vysokého okresu: Helkovice, Přívlaka, Třtč, Stará Ves, Stanový, Sklenařice, Paseky, Olešnice, Lhotka, Jablonec nad Jizerou, Buřany, Bratrouchov, Dušnice, Roprachtice. Mnoho práce měl řezbář František Hanuš, fotograf - amatér Josef Hladík a truhlář František Rón. Veškerá činnost byla dobrovolná a všichni, kdo se jí zúčastnili, se snažili odevzdat tu nejlepší práci. Vysoká expedice přibližovala vše, čím žili, pracovali a z čeho se radovali lidé tohoto kraje. Expozice byla originální. Autoři vystihli opravdové národopisné zvláštnosti

z Podkrkonoší. Výstava z Vysokého byla umístěna blízko vchodu do Střemovky, v levém křídle Národopisného paláce. V Praze po několik dní na instalaci expozice pracovali: Václav Janda a František Rón - truhláři, František Hanuš - řezbář a Josef Patočka - obecní tajemník.

Pokračování příště.

Iveta Hásková
ředitelka muzea

Krakonoš nemá prázdniny

Je čtvrtek, podvečer horkého letního dne a před divadlem Krakonoš stojí autobus. Členové divadelního spolku nakládají do útrobu vozidel trakařů, basu, sadu loutek, proutěnou nůši, flašinet, prastaré lyže a kropic, t. j. sněžnice, nažehlené kroje na ramínkách, kompletní kostým pána hor Krakonoše a mnoho dalších rekvizit. Pak celá početná skupina nasedne a jede se. Kam? Do Harrachova, do hotelu Junior, kde již po čtrnácté předvedou pásmo, tématicky zaměřené na Krakonoše ze starých dob. Týden co týden, vždy před novými hosty z různých států Evropy, rozvíjí se hudební, pěvecké i taneční umění z minulosti, proložené ukázkami ze života pašeráků, potulných flašinetářů, těžké obživě horalů i z počátku lyžařského

sportu. Nechybí ani vládce Krakonoš, dobře nakostýmovaný včetně důkladné sukovice, a předvedení loutek z našeho loutkového divadla. Celé pásmo je provázáno německým komentářem (případně dále tlumočeno), aby hosté měli správnou představu o předváděných situacích. Se zájmem sleduje naplněný sál působné taneční páry, naslouchá hudbě i písním a smíchem kvituje starou pašeračku, jízdy na trakaři, lyžníka s perfektními křišťálkami a telemarky i tetku na sněžnicích. Hosté obdivují loutky, zkoušejí pohyby s nimi a diví se, jak jsou těžké do ruky a kolik práce musí dát celou hru s nimi pohybovat. Velký zájem poutá Krakonoš, desítky fotoaparátů a asi tři nebo čtyři videokamery jsou celý večer v permanentě. Fotografuje a filmuje se vše, jak v akci, tak ve skupinách kolem Krakonoše. Živo je kolem flašinetáře, každá skladba je odměněna potleskem a blesky aparátů se předhánějí. Rovněž o svezení na trakaři je zájem a je zřejmé, že hosté nic podobného tomuto krkonošskému pásmu neviděli ani neslyšeli. A už zní poslední skladba tohoto večera, která doprovází pěvecký pár. Zpívá se a tančí krásná stará polka a ihned potom jdou jednotliví tanečníci a tanečnice vyzvat k tanci příslušný počet hostů. Samozřejmě nejsou odmítnuti, ale zřejmě každý národ v sobě tu zpěvnost a tanečnost

asi nemá, protože Holanďané, kteří byli hosty tentokrát, evidentně trpěli před našimi tanečníky trémou. Asi proto se jim výkon naší taneční skupiny a vůbec všech účinkujících tolik líbil a za závěrečným hromadným „Dobrou noc“ následoval velmi srdečný potlesk. Nám nezbyvá, než se rozloučit konstatováním, že za týden, před jiné hosty, jedeme zas.

A. Hanušová

PŘIJELA POUŤ

Slaví se ve Vysokém 1. srpnovou nedělí. Slavila se i letos za mimořádně teplého a krásného letního počasí. Poklidné náměstíčko se přes noc změnilo ve veselý lunapark. Jako z vody tu vyrostl autodrom s lákavými autíčky pro děti i dospělé, velký řetězový kolotoč, vlnová dráha i kolotoč a houpačky pro ty nejmenší. Letos přibyla ještě nová atrakce - skákací kašpar - je to skákadlo pro děti na bázi vzduchových polštářů. K tomu všemu patří i obvyklá a v dnešní době neomyslnitelná herna s hracími automaty.

Tomuto zábavnému dění vládne rodina Rumlových. Vlastně už rod Rumlů. Jak a kdy začali Rumlovi s touto činností, na to jsem se zeptala přímo u pramene, u vedoucího celého lunaparku pana Václava Rumla.

Jak dlouho už jezdíte do Vysokého?

Od roku 1945.

A odkud, smím-li vědět?

Ze Staré Paky. Odtamtud pochází náš celý rod, tam máme domov, vlastně nejvíc „zimoviště“, protože od začátku března do konce října jezdíme po poutích a různých slavnostech.

Mohl byste mi říci, kolik členů vašeho rodu pracuje v této oblasti a kolik jich je ve Vysokém?

Asi pětina našeho rumlovského společenství. Ve Vysokém nás je kolem třiceti, z toho osm dětí.

Víte, kdo byl zakladatelem rodu?
- Do našeho rozhovoru se vmísil další muž:

„První záznamy o rodině Rumlových jsou prý kolem roku 1780, je to tedy celá řada generací, o nichž se už mnoho neví, ale jméno pradědečka Josefa je známé. Pocházel ze Staré Paky, oženil se s J. Rehořkovou, dcerou ze statku ve Studenci. Ta kvůli němu rodný statek opustila a spolu cestovali světem. Pradědeček vyřezával loutky a hrál pimprlová divadla jako V. M. Kopecký a J. Majzner, který se později oženil se sestrou pradědečka Josefa.“ - Tolik tedy pan František.

A na dědečka se ještě pamatujete?

My mladí už ne. Padl při revoluci ve Staré Pace v r. 1945. Měl 8 dětí, 5 synů - Rudolfa, Františka, Antonína, Václava a Stanislava a 3 dcery - Marii, Jiřinu a Josefu. Jeho manželka byla z rodu Janečkových, kteří provozovali

vali stejné řemeslo jako my. Můj otec byl Antonín, teta Marie je tu s námi a teta Josefa byla provdaná za dalšího známého z naší branže - za Lagróna. A ti jezdili také do Vysokého. I do Jilemnice. Tehdy jezdili s koňmi, s jednou maringotkou a do té se musela vejít celá rodina. Dnes máme každá rodina svůj vůz, ženy mají automatické pračky, elektrické sporáky, prostě všechno, co potřebujeme, i chemické WC. Na dopravu atrakcí máme nákladní auta.

Kolik jich potřebujete?

To se dá lehko spočítat. Autodrom potřebuje dvě, jednotlivé atrakce po jednom, menší dvě na jednom voze. Je to náročná organizace i po ekonomické stránce.

Když jsem se sháněla po někom, kdo by mi o celém tomto společenství něco pověděl, poslali mě za vedoucím, to jste tedy vy. Kolik vám je? Jste hodně mladý.

32 a vedoucím jsem formálně, protože všude jedná na městských a obecních úřadech, sjednávám výši poplatků a všechno, co je třeba, než se můžeme usadit. Jinak se každá rodina stará o sebe, o svoji atrakci i o svou ekonomickou situaci. Ve Vysokém je 5 rodin.

Víte, kdo je v současné době nejstarším členem rodu?

Ano, teta Josefa Rumlová, rozená Navrátilová, kdysi měli cirkus. Je jí 70 let.

Jsou jednotliví členové vyučeni nějakým řemeslům?

Nejsou, nikdo. U nás se to praktikovalo a praktikuje dosud tak, že po skončení školy nastoupí děti do tzv. zkušební doby, pracují na půl úvazku a pak se zapojují jako řádní pracovníci do podniku.

A co školní děti?

Praxe je taková: v pondělí se usadíme v určitém místě, v úterý tam začnou děti chodit do školy a přes zimu, od listopadu do konce února, chodí ve Staré Pace.

Pracujete jen v Čechách nebo jezdíte i do ciziny?

Ze minulého režimu jsme byli 2 x v Polsku, strýc Stanislav pracoval jeden rok v Rusku, ale naším regionem je okres Semily a Jičín. Do r. 1989 jsme byli členy PKO (Park kultury a oddechu) Hradec Králové, kde nám jednotlivá působiště přidělovali, ale od revoluce se o to musíme starat sami.

Jak jste spokojeni ve Vysokém?

Ve srovnání třeba s Jilemnicí je to ekonomicky v nepoměru. Tady nás drží hlavně návštěvníci z okolí. Moc nám pomohl letos pan starosta. Jsme mu za to moc vděční. Jednal s námi přátelsky a pro nás úspěšně. Víte, čemu nechci věřit? Že má Vysoké tak málo obyvatel. Dočetl jsem se, že se čtyřmi vesnicemi jen 1381. To Stará Paka má přes 2000.

Chtěl byste za rodinu Rumlovu vzkázat něco svým příznivcům a návštěvníkům vašich atrakcí?

Moc rád. Měli bychom všichni tři velká přání. Abychom mohli pravidelně jezdit do známých míst, tedy i do Vysokého - aby nás cizí skupiny nevytlačovaly tím, že by nás přeplácely - abychom platili přijatelné poplatky za pronájem působiště. Pak budeme spokojeni a budeme se těšit na každoroční shledání se známými městy, městečky i vesnicemi.

Redakce přeje splnění všech těchto přání.

*Vyslechla a zaznamenala
L. Hnyková*

Letní ohlédnutí

V letním období posledních tří let jsme byli svědky neobvyklých představení v Krakonoši. Letní taneční škola z Jablonce n. N. po tři roky měla svoje soustředění v místní sokolovně a vždy na závěr uspořádala galapředstavení. Na jevišti, kde jsme zvyklí vidět především divadlo, představili se tentokrát tanečnice a tanečníci. Obě představení v minulých letech byla roztomilá, půvabné dívenky (žel, chlapců bylo vždy málo) předvedly různé taneční etudy, samozřejmě s hudebním doprovodem a průvodním slovem. Letos volili vedoucí kurzu tématicky ucelené představení s názvem Snění 95, rozdělené na několik oddílů. Provedení bylo pro frekventy kurzu značně náročné a nácvik vyžadoval jistě velkou trpělivost jak od vedoucích, tak od účinkujících.

Celé pásmo bylo doprovázeno přednesem Halasovy básně „Já se tam vrátím...“ a velmi emotivní hudbou. Jednotlivé úseky různě zaměřeného snění byly náznakem tvrdé současné reality a proloženy a ztvárněny skupinou dětí s plynovými maskami - opravdu tvrdá skutečnost. Propracovanost snění af z dětského světa nebo ze světa ptáků byla evidentní, jednoduché kostýmování funkční, výkony na výši a například tanec labutí měl už prvky profesionality. Za zmínku stojí snění o stromu. Volně zpracované téma bylo určitě velmi náročné na trpělivost, kázeň a zájem dětí při nácviku a o to víc jsou dětské výkony hodné obdivu. Jako připomínku by snad bylo možno k pořadu říct, že recitace básně pod jevištěm byla pro diváky v zadních řadách místy poněkud méně slyšitelná a to byla opravdu škoda. Další připomínkou by mohla být nedostatečná propagace této akce ve vysoké veřejnosti. Celá řada místních občanů by si určitě baletní představení nenechala ujít. Závěrem zbývá poděkovat vedoucím taneční školy z Jablonce n. N. za krásné zážitky během posledních dvou let i letos a s politováním vzít na vědomí slova jedné z vedoucích: „Je to letos naposled, dá to mnoho práce“. Škoda a dvakrát škoda pro ty pilné, nadšené a talentované děti. Na adresu taneční školy v Jablonci n. N. lze snad poslat jen skromný dotaz: „Opravdu jsme vás viděli jen třikrát a dost?“

A. Hanušová

Kultura odívání

Další „výstřelek módy“ z dřívějších časů - triko.

Bylo to tak. Jakmile se v říjnu ochladilo, už nám maminka po sobotním vykoupaní navlékla teplé triko, kterého jsme se nezbavili po celou dlouhou zimu až do března. Triko bylo pletené strojově, barvy krémově bělavé a na rukávech a nohavicích končilo měkce pérujícími manžetami. Zapínalo se v zadu na knoflíky a dole bylo otevřené pro případy náhlých dětských potřeb. Cíp košilky, čouhající vzadu děcku z trika, se velmi vtipně nazýval „mlíčen“, slovo stejného významu jako „mlíčné“ - mlíčné zuby, vyskytující se u děcek, kterým ještě teče mléko po bradě. Děti, jak známo, mají teplejší krev než starší a když jsme se někdy v zimě pořádně uvztekali a uhonili, důkladně jsme se také zpotili. V tom secsakramentském triku. Ovšem teprve v pozdějším věku jsme došli k nezvratnému názoru, že celkový vliv stálého oblékání trika byl neblahý. Tělo v něm zchoulostivělo a dostavil se potom sklon ke snadnému nastuzení. Nezbavil jsem se stálého trikového pronásledování ani jako student, neboť jsem prádlo posílal domů a vyprané zase zpět dostával. To ovšem už paní móda to školácké triko rozdělila na dvě části: horní se říkalo tričko a spodní kalhoty, ale materiál byl stejně teplý jako u trika. Barva pro normální lidi byla krémová, ale později se ob-

jevila trička vodorovně pruhovaná, zpravidla modro - bílá. Nejdříve tu módu k nám přinesli muži od houpaček a cirkusů. Děvčata se v těch tričkách shlížela a s kterou se o pouti takový pruhovaný tričko nosící chlapík pohoupal na houpačce, ta byla v sedmém nebi. Ve studentském slangu se ve Vysokém vyskytovalo „Triko“ jako příslotek. Když jsem kdysi dávno pozoroval na vysockém rynku, jak starší generace študáků čutá do prvního exempláře kopacího míče, čili míčůdy, kolem sochy Panny Marie, slyšel jsem tyto výkřiky: „Bolelo, podej!“ - „Triko, podej!“ - „Koule, podej“. Později i mně dali příslotek „Doktore, podej!“ Trikovou mánií rodičů jsem byl tak zhýčkán, že mi to zůstalo na celý život. Byly to v mužném věku obtíže rázu revmatického, dnavého a ischiatického. Co jsem potom s tím měl za trápení a moji páni lékaři rovněž. Nedivte se tedy, že mám ke triku antipatii zvlášť silnou, ač vím, že maminka to s námi dětmi dobře minila. Je ovšem na světě a všude kolem nás mnoho návyků, dobře miněných, ale bohužel často s neblahými následky. Domyslete sami!

*Ze zápisníku Vladimíra Pavlíka
- muzejní archiv
J. Doubalíková*

Z historie dávné i nedávné

Bliží se svátek sv. Václava - 28. září. Pasecký kostelík je sv. Václavu za-

svěcen a k jeho počtě se v Pasekách konají slavnosti v kostele. K tomu všemu neodmyslitelně patří jméno Věnceslava Metelky. Připravili jsme pro vás, milí čtenáři, zajímavé vyprávění ze vzpomínek babičky Vodsedálkové. Dopis V. Metelky jejímu pradědečkovi Jos. Patočkovi.

Věnceslav Metelka, houslař, školní pomocník, preceptor a hospodář.

Narodil se ve Sklenařicích č. 11 u „Hásků“ r. 1808. Vyučil se houslařství v Lánově u Vrchlabí. Pak šel na studii do Jičína, potom byl ustanoven školním pomocníkem v Pasekách n. J. u kantora Šimůnka (na kterého velmi žehral). Oženil se s jeho dcerou a získal chalupu (malé hospodářství), vyučoval ve škole, houslařil a potom jenom sedlačil. Byl znamenitým muzikantem. V domě u Metelků říkají po dnes „v Kasárni“, neb pro jeho revoluční a vlastenecké smýšlení dali mu do domu na stálé ubytování finanční stráž (krancáky). Odtud název finanční kasárny. Jako současník mého pradědy snažil se o povznesení našeho kraje a býval často u pradědy na pobytí. Tak mu psal roku 1855 v březnu k svátku sv. Josefa.

Na obálce:

*Z Makova (část Pasek n. J.)
Slovutnému Pánu
Panu Josefu Patočkovi
představenému v Sklenařicích.*

Neděle 18. března léta bžžžho 1855.

Milý Příteli!

Že mám jak říkáme drobek pokdy a o mně víš, že nerad zahálím, tedy sem se chopil péra a prosím Tebe o kus trpělivosti a přečti to a odpust mému skotačivému péru, jestli že se vyšine poněkud z koleje jemu určené. Jaro se blíží a s ním i Tvůj svátek sv. Josefa, ku kterémuž Tobě mám mnoho co psát, tak že skutečně nevím odkud počítí mám. „Nuže slyš“. Na zdraví nám nejvíce záleží, tedy volám z plných plic „Buď zdrav s tou hodnou rodinou! bys o latinskou kuchyni (lékárna) po celý Tvůj věk nemusel zavádět, spokojenost plodí veselou mysl a veselá mysl poloviční zdraví, ó kéž spokojenost zahostí se v Tobě a potomstvu Tvém. Kdo je spokojen, ten má štěstí přítelem a věru pravý přítel provodí svého svěřence vždy na kvetoucích stezkách, tedy štěstí neodstupuj od Tebe nikdy!! nikdy!! Ty, co rolník svěřuješ matce zemi plnou hrstí sítě v lůno její, á kéž by Ti “ Světovládce „ poželhal stonásobně, tak abys nám okolo Tebe žijícím v nouzi vypomáhati mohl. Přál bych Ti hromady peněz - ale ne - prastaré přísloví - “ Peníze jsou smrt, „ Buď zdrav! Buď živ!! a měj jen pohodlné spotřebu, nazbyt pro marnost nic! Dočkej se vysokého věku stáří - buď nevyhnutelně potřebným článkem v řetězu lidské společnosti, pomáhej kletým, nešlechtnost poraz, nevinnost chraň, zlomyslnost

jediným pohlédnutím zkrát! Ať se do-
čkáš zvláštního vyznamenání za při-
činnost a nestrannost Tvou v hodno-
věrné službě. Dítka Tvé denně ať
prospívají v kázni Páně, ať rostou co
jedle k radosti Vaší, bys co šedý staře-
ček hýčkat mohl pravnuků na kole-
nách svých. Konečně, když se vůle nej-
vyššího blížiti bude, který Tě z pou-
te pozemské volati bude, pak ať tak le-
hynece přijde hodina poslední. Svatý
Josef patron Tvůj, ať po boku Tvém,
Tě chrání ode všeho zlého, poslední
dobu bys tak sladce, tak libezně, bez
bolesti a zármutku opustil toto plač-
tivé údolí a vznesl se do lůna
Abrahamova, kdež se všemi vyvole-
nými Boha velebiti budeme večně.
Amen.

*Toto Tobě přeje Tvůj starý a pravý
přítel*

Věnceslav Pasecký.

Poznámka:

A skutečně, jak mu přál, vše se tak
splnilo, dožil se stáří 92 a 1/2 roku.
Nar. 31. května 1817 - zemřel v listo-
padu 1909. Byl starostou obecním, ve
Sklenařicích po dobu 30 roků a 23
roky okresním starostou v Rokytnici
n. J. Zasloužil se velmi o zvelebení
našeho kraje. Byl velmi činný a vlivný
v životě politickém i v obrozeneckém
vlastenectví. Stýkal se se všemi před-
ními politiky i vlastenci, jako: histo-
rik Fr. Palacký, Dr. Lad. Riegr, hrabě
Harrach, lékárník J. Kramář, děkan
Koubel, archivář a farář Kořínek, a

další. Byl 3 krát u císaře Františka Josefa
u audience, uváděl jej vždy hrabě
Lažanský. Když zemřel, bylo mně 8
roků.

*Opsáno 21. 3. 1967
Marií Vodsedálkovou*

Vysocká kapela

V záznamech rodáků a v novinách
Krkonoský obzor najdeme zprávy o
vzniku vysocké dechové kapely.
25. srpna 1995 uplynulo právě 100 let
od jejího založení. Dechová hudba
slavila největší úspěchy ve dvacátých
a třicátých letech.

Myšlenka dát dohromady kapelu
se zrodila u poštmistra, hudebníka a
starosty Karla Schröttera, ten získal
pro spolupráci Václava Hubičku, vy-
sloužilého vojenského muzikanta a
učitele hry na hudební nástroje, a ob-
chodníka Petra Skrbka, jenž finančně
přispíval. Syn V. Hubičky vzpomíná
na otcovu učitelskou činnost: „O do-
rost nebylo nouze. Kdo měl však po-
slouchat ta denní cvičení, která začí-
nala vylouděním zvuků z nástroje!
Když tón z nástroje vyšel, učil se
každý jednotlivce prstokladu. Po
tomto cviku přikročil otec zvolna ke
stupnicím a intervalům. Nástroj stří-
dal jeden za druhým. Po klarinetu na-
stoupila křídlovka, pak pozoun, opět
klarinet, trompeta, lesní roh. Kolik
těch kanárů bylo, nemohu povědět,
ale byla to muzika, která by dnes šla
na nervy, ale tenkrát sousedé ve

Vysokém mlčeli. Uměl - li některý
adept dechového nástroje vyloudit
nějakou národní písničku, bývalo v tu
dobu ve Vysokém veselo. Počátky vy-
učování byly u paní Háskové -
Kožešnickové. Pak otec přesídlil do
soudní budovy a při mrazivém počasí
se vyučovalo v některé vězeňské cele,
nebyla - li právě obsazena. V létě sv.
Anna nebo ve Varoulově skále. Tam
se pak rozléhal vřískot klarinetů,
ryčný hlas křídlovky, trompety, trom-
bónů, lesního rohu a víření bubínků.
Připraveného dorostu použil otec
k doplnění dechového orchestru, a tak
dechovka rok od roku mohutněla.
Dechovka nejdříve zkoušela u rolníka
Františka Vodsedálky - Kvasničky,
protože majitel hudbě přál, sám hu-
debně nadán. Později byli přizváni hu-
debníci z okolních obcí Tříčce,
Sklenařic, Roprachtic, Jablonce n. Jiz.
Památného dne 25. srpna 1895 pozval
všechny muzikanty na radnici starosta
Schrötter a „svým projevem roznítil
takové nadšení a lásku k hudbě v ta-
kové míře, že hned započato s pravi-
delnými zkouškami dvakrát týdně,
vždy večer, za účasti 26 až 30 hudeb-
níků“. (Krkonoský obzor 1935). Prv-
ní zkoušenou skladbou byl pochod
Castaldo. A to je počátek hudebního
sboru města Vysokého n. Jiz. Těleso
se stalo brzy populárním a koncerto-
valo nejen ve Vysokém, ale i v okolí.
Hudebníci se stali chloubou města a
město i občané ho podporovali. Měs-

to zakoupilo dražší hudební nástroje,
například hoboj, křídlovky, hornu, fa-
got. Konaly se sbírky peněz, aby se
alespoň částečně uhradily výdaje
vzdálenějším hudebníkům. Podni-
katelé, pan P. Skrbek z Vysokého a
Fr. Mohr z Jablonce nad Jizerou, vý-
znamně zponzorovali vysockou hud-
bu. Také občanská záložna ve Vysokém
nad Jizerou přispívala řadu let
na nástroje a hudebniny. A tak si
hudba mohla dovolit poříditi svůj
první stejnokroj - slovanskou čamaru
a čapku s hudebním odznakem nad
štítkem.

Prvním kapelníkem dechové
hudby se stal Václav Hubička, půso-
bil do roku 1902. Po něm nastoupil
Oldřich Ďoubalík, který uvolnil
místo vysloužilému vojenskému hu-
debníkovi Janu Plíškovi. Ten vedl
hudbu do roku 1920. Pak se jí znovu
ujal Oldřich Ďoubalík až do své smrti
v r. 1930. Valnou hromadou byl zvolen
do funkce dirigenta Jindřich Hladík
ze Tříčce, ale jen krátce řídil sbor,
pro nemoc se vzdal funkce. V roce
1932 byl zvolen kapelníkem Miloš
Vodsedálek, syn Fr. Vodsedálky,
u něhož se konaly první zkoušky.
A co se hrálo? Pěštovala se hudba
všeho druhu, dokonce na venkově
zřídka slychaná díla byla proveden
a veřejně, ve stylu opravdové komor-
ní hudby, např. Beethovenův
Septnor, Schubertův Octett, vše za
spoluúčasti kapelníka Plíška (lesní

roh), Metelky (klarinet), Kašfáka (fagot), Petříčka (kontrabas), PhMr. V. Heřmanský (klavír). Hudební sbor dal též podnět k uspořádání prvního muzikantského plesu v roce 1924. Muzikantské plesy se staly tradicí a největší společenskou událostí plesové sezóny.

Hudba a zpěv triumfovaly také na prknech vysockého divadla. Hra Cesta kolem světa slavila zasloužený úspěch i proto, že hudební doprovod složil Oldřich Ďoubalík, dirigent dechové hudby. Každé větší těleso má řadu problémů i problémy v mezilidských vztazích. Proto říká svým muzikantům kapelník M. Vodešálek: „Zanechme osobních malicherností, zachovávejme opravdovou kolegiálnost a respektujme druhého. Naším úkolem jest podati veřejnosti vždy jen to nejlepší v hudebním výkonu.“ (Krkonoský obzor)

Osobní vyznání hudbě napsal Vladimír Pavlík: „Město naše vždy ožívne, když se dozvíme, že bude promenádní koncert. Mladý, starý, svobodný a ženatý spěchá na náměstí, neboť odtud se rozléhá vířivé znění bubnu, do něhož mocnými údery, podle partesu, buší Jarka Ďoubalík, zatímco Bohuš Žanta, takto v civilu školník a strážník, mocně dme tváře, aby z heligonu vykouznil temné a vážné zvuky.“

Kdo hudbě rozumí, s láskou spočine očima na milých a lадných tazích F. Sajdla, jak zachází s činely, které

muziku dotvrdí, i když klarinety, flétna a všechny ostatní nástroje, jak se jmenují, se přehlasit je snaží.

Mám rád naši hudbu vždy a všude, rád se s ní raduji, i v myšlenky vážně zapadám a zvláště tehdy, když její melodie na pole svaté, na pole míru našeho druhu provází –“

*Kdo chce poznat slast života
bez sobectví,
padá hudbě do náručí.
Na náměstí ve Vysokém
občas zazní zvuky
rajské krásy neskonale,
to nám naše hudba hraje,
bychom na vše zapomněli,
co je nízké, špatné, neurvalé.“*

Podle histor. pramenů
zpracovala J. Novotná

SERIAL

Z Helkovickej kroniky - předposlední část.

Rok 1850 je počátkem zdejší vápenky. Vzhled celé úžlabiny, kde se lomy nalézají, měl zcela jinou tvářnost. Byly to lučiny, které sahaly od Závrského potůčku až vysoko do stráně „Habuštálova vrchu“. Asi sto metrů od potůčku, směrem do vrchu, vyčnívala vysoká skála, dle udání vysoká tak, jak je hluboký lom, což by

obnášelo míru asi 30 metrů. Taková skála byla i na druhé parcele louky. Vápenec se lámal a páčil až do roku 1899 vyčerpáním ložisek.

Kronika gruntu čp. 5 - tento grunt nazvaný „Na Habuštálově“ po staletí mnoho znamenal po stránce hospodářské i podnikatelské. Rod Habuštálův nechtěl přijmout víru katolickou, a proto trpěl pronásledováním jako kacíř. R. 1860 se dostává Čenku Jakubovi, který jej měl ve vlastnictví až do r. 1904, kdy se usedlost převádí na Adolfa Pěničku! R. 1937 na jeho syna Františka a Marii rozenou Saskovou z Lomnice nad Popelkou.

Čeněk Jakuba vedl život po pansku. Mimo dělníky v lomech a u peci měl na svém statku také šafáře Jana Skrbka, který později ztratil zrak a za svého dětství chodil v Helkovicích po domech - zvaný též „lumerák“, že chodil od čísla k číslu. Jakuba si také osvojil aristokratické způsoby. Měl honitbu, každý den chodil po vrších, po svém boku máje drahého psa bernardýna velkého jako tele, s ručnicí na rameni a dalekohledem pozoroval své dělníky v lomech na polích. Do města jezdil v kočáře zapřaženém párem koní a svojí imponující postavou, vynikajícím rozhledu, si dovedl získat přízeň všech. Kde kdo ucházel se o jeho přízeň, kterouž on, veliký dobřák, bohatě odměňoval, bylo také mnoho těch, kteří jeho dobroty využívali. Plných 29 roků byl starostou obce. Měl jedinou dceru Aninku provdanou v Libštátu u Nosků. Noskovi

obývali velký poschodový dům - hotel, dole měli krám a hostinec, vedle pokoj s kuchyní, v prvním poschodí taneční a divadelní sál a další byty. K Noskovům přicházelo panstvo - chořoval sem básník Viktor Dyk, dr. Hásková - kolegyně Aninčina, redaktor a spisovatel Karel Tůma s paní, Tůma - Zevloun a jiní, kteří milovali tento pohostinný dům. U Nosků též býval hostem profesor Garyk Masaryk a tak se tam zakládaly též místní kroužky angličtiny, francouzštiny a ruštiny. Mladší dcera Noskova studovala tehdy na Minervě. Často se tu stavěl dr. Karel Kramář. Strýček „Habuštálů“ s poklesem hospodářské síly ztrácel i takzvané přátele, kteří dříve rádi využívali jeho pohostinství. Stal se majitelem dluhů a s malou brašnou u ruky čekal r. 1904 na Horákovu poštu, aby jej odvezla do Semil a pak vlakem k dceři do Libštátu. Nikým neželen, provázen úsměšky. Na stáří musel pracovat u svého zetě, který byl také v tísnivých poměrech.

I. Řehořová

Památce všech obětí nacismu z Vysocka

Před 50 lety skončila II. světová válka i pro vězně v nacistických žalářích. Pokud přežili! Předkládáme vám autentické prožitky jednoho z nich.

Vězeň číslo 21. 843

- Jindřich Smetana.

Dne 5. ledna 1924 jsem byl přidělen jako podřízený četník v hodnosti strážmistra na četnickou stanici ve Vysokém nad Jizerou, kde jsem i po válce sloužil jako vrchní strážmistr v SNB.

V r. 1938 jako spolehlivý a uvědomělý Čech jsem byl zařazen k praporu SOS. Výcvik ve zbrani u tohoto praporu jsem vykonával několikrát v Jičíně. Byl jsem určen jako velitel této čtyřech SOS a vojenské posily mimo obvod Vysoké jsem vybíral také v Rokytnici a v Kořenově.

21. května 1938 byly státní hranice obsazeny praporem SOS, což bylo pro nacisty určitým překvapením. Z rozkazu velitelství jsem s družstvem vojenských posil odešel do Harrachova - Nový Svět, kde jsem obsadil úsek od Kořenova podél Mumlavy k pile v Janově. Později po onemocnění vrch. strážmistra Urbana ze Semil jsem byl určen velitelem jednotky SOS. Hranice byly bedlivě střeženy proti Němcům. Byl jsem nemocen, ale setrval na místě až do doby, kdy naše jednotky podle mnichovské dohody opustily hranice.

V době konání služby v jednotce SOS jsem měl s německými ordnery různé incidenty, a když se jich několik pokusilo překročit hranice přes Mumlavu, byli mnou za pomoci vojenských posil zadrženi a odvedeni k okr. soudu do Rokytnice n. Jiz.

V době mého zatčení gestapem jsem byl pro tuto službu v Jičíně vyšetřován a týrán.

V době nesvobody jsem začal ve třešce nenávidět. Sabotoval jsem německé příkazy a nařízení, jak se dalo. Podporoval české obyvatelstvo ze zabaného území při ilegálních přechodech demarkační čáry, nikoho jsem neoznámil, naopak ve zvlášť nebezpečných případech a místech v lese i sám je převáděl.

V r. 1939 byl vrchním strážmistrem ve Vysokém Štěpán Marek, bývalý legionář, který byl také uvědomělým Čechem a pomáhal stejně, kde bylo třeba. Byl zatčen v březnu 1943 jičínským gestapem z politických důvodů a ještě v tomto měsíci ve věznici v Kartouzích umučen.

Na Vysocku se v té době ukrývalo před gestapem více občanů. Některé jsem i potkal a znal jejich úkryt. Nikdy jsem to nevyzradil. Přispíval jsem peněžitými částkami rodinám uprchlých a prostřednictvím později na Pankráci popraveného Karla Mařatky předával. Po mém zatčení vykonalo gestapo v našem domě prohlídku a odnesli sbírku mých stříbrných mincí. Naštěstí nenašlo dvě krátké střelné zbraně. V květnových dnech 1945 manželka jednu z nich věnovala Dr. Usyku Chačaturjanovi, kterého potom němečtí kluci pod vysokým parkem zastřelili.

16. února 1943 ráno jsem byl zatčen z politických důvodů a odvezen do věznice v Kartouzích u Jičína.

Společně jsem byl odvezen s Karlem Koldovským (výrobce lyží) z Vysokého a Emanuelem Skrbkem z Roprachtic. Karel Koldovský byl po těžké operaci a brzy po zatčení zemřel. V Kartouzích jsem byl držen 84 dnů, z toho 56 dnů v samovazbě. Byla na nás prováděna persekuce - při výsleších nás bili a týrali, že jsme krváceli. Používali k tomu různé hole a obušky. Nejvíce týrali Františka Čivrného z Vysokého, Emanuela Skrbka z Roprachtic a úředníka Pasku ze Semil. Mlátili je přes ledviny, že několik dní močili krev a museli zůstat na lůžku. Všichni tři byli v roce 1944 popraveni.

Z obvodu zdejší četnické stanice bylo tehdy jičínským gestapem hledáno více skrývajících se osob v ilegality. Vrchní komisař jičínského gestapa tehdy prohlásil, že 99 % občanů z Vysokého a okolí bude zatčeno. Další zatýkaní však bylo zastaveno, protože při křížovém výsledku nikdo z nás zatčených nikoho neprozradil, raději jsme podstoupili další týrání.

Používali různé metody. Jednoho dne mne zavřeli do místnosti, kde v jednom rohu stála malá dřevěná budka zvaná „kukaň“. Tam nebyla možnost žádného pohybu. Byl jsem tam bez jídla 12 hodin a pak hned vyslýchán. V „kukani“ bylo tak málo vzduchu, že docházelo k mdlobám.

Jinak jsme byli zavřeni v malých, vlhkých a studených celách. Nejnutnější zařízení a v rohu záchod - plechový hrnec, který se každý den mu-

sel čistit práškem. Podlaha se myla jednou za týden, metla každý den dvakrát. V 6 hodin býval budíček, večerka v 19 hod. Byla nám všem zima a měli jsme všichni veliký hlad.

21 dnů jsem byl v cele č. 22 vězněn s Jaroslavem Šourkem z Roprachtic, který byl v roce 1944 v Německu popraven. Dále 14 dní v cele č. 24 se Stanislavem Knížkem, ředitelem živnostenských škol v Jičíně. V samovazbě v cele č. 65.

Terezín - Malá pevnost - květen 1943

Po 12 ti nedělích v Kartouzích jsem byl odvezen do pověstné Malé pevnosti v Terezíně, kde jsem byl 10 měsíců.

Perzekuce v Terezíně byla hrozná. Několik měsíců jsem pracoval v různých továrnách při těžkých pracích a podnicích v Litoměřicích, Lovosicích a Ústí n. L. Dozor byl ostrý a nedostali jsme jíst.

Postrachem celé pevnosti byl odporný netvor Jöckl, zvaný „Kačer“ nebo „Pinda“. Jöckl zakázal svícení v celách a bachaři Fischerovi nařídil, aby vybral došlé zásilky pro vězně. Odebrané si rozdělili do svých rodin bachaři a vězni dostali jen nepatrné množství.

Cely byly pro 52 vězňů, ale bylo nás tam 80. V koutě jeden záchod a jedno umyvadlo. Bylo to utrpení.

Kačer Jöckl na potkání vězně mlátil a i bachaři mnoho vězňů takto usmrtili. Zvláště Židy. Denně bylo usmrceno 7 i více Židů. Pro nahé mrt-

voly přijeli Židé z Geta v bílých pláštích a mrtvé odvezli ke spálení. Židy pohřbívali i za živa. Na rozkaz bachaře musel každý vyhrabat pod břehem jámu a kamarádi na něj museli vrstvu podkopané hlíny shodit, aby se udusil. Také je zavírali do zvláštních cel, kde zemřeli hladem. Ostatní vězňové stávali celé hodiny v zimních měsících úplně nuzí několik hodin na dvoře. Přitom je bachaři bili karabáčem. Ženy byly také týrány. V zimě polonahé musely stát hodiny ve sněhu nebo do zemléní dělat dřepy. Zlé bylo, když některý bachař by viděl, že si vězeň uplival na zem. Musel potom 1 m² jazykem vyčistit. Pro nepatrné poklesky dostat 25 ran nebylo vzácné. Když jsem pracoval v Ústí v cihelně a nakládali jsme teplé cihly na vozidla všeho druhu, holé ruce byly úplně odřeně až do krve. Na nádraží nás 350 vězňů překládalo koleje, vyměňovalo a podbíjelo pražce. Práce těžká a musela být rychlá. Pracovalo se od 6 hod do 19 hod většinou o hladu. 4 měsíce jsem také v Malé pevnosti pracoval v prádelně. vše se pralo ručně rýžovým kartáčem. Denní norma pro jednoho vězně byla: 120 ručníků, nebo 35 - 40 pánských košil, nebo 35 - 40 pánských spodků. Dva vězňové společně museli vyprat denně 45 prostěradel. Vězňů pralo 18 a každý ráno dostal dva kousky mýdla a 2 prášky. Sušilo se na jednom dvoře v pevnosti. Suché na násítkách odneslo do ženské věznice, kde se žehlilo, opravovalo a pak odvádělo do vězeňského skladiště.

Poslední čas se v Malé pevnosti vykonávaly i popravy, na které přihlížely i manželky bachařů.

V červenci 1943 jsem měl být, podle oznámení, společně s vrch. strážmistrem Pažoutem v Praze - Kobyliších popraven. Měl to být odtrašující případ za činy napáchané v obvodu Stanice Vysoké n. J. Z neznámých příčin byla naše poprava odvolána, ale šetření proti nám vedeno dále.

Zpracovala J. Ďoubalíková
Pokračování příště.

Okénko pro podnikatele

Na pomoc podnikatelům NEPŘEHLEDNĚTE!

Majitelé dárkového obchodu Květinka na náměstí jsou mladí podnikatelé, známí již v celém okolí, mezi stálými hosty Vysokého i procházejícími turisty. Květinka slouží již dva roky a letos v srpnu otevřeli Fišerovi druhý obchod v tomtéž domě pana Schrotra. Byla jsem pozvaná na slavnostní otevření a přitom jsem se zeptala:

Co vás vedlo k otevření tohoto nového oddělení obchodu?

Tři důvody:

1) Odchod ševce pana Duňky (čehož litujeme jako většina Vysočáků a celého okolí).

2) Vstřícnost majitele pana Schrotra, který nám prázdné prostory přenechal a s nímž máme tu nejlepší spolupráci.

3) Prodejna květin, porcelánu, keramiky, bižuterie byla už příliš přeplněná, kytka a rukavice s batohy už nesly moc dohromady, bylo třeba sortiment rozšířit.

Jak dlouho trvala rekonstrukce?

Asi jeden a půl měsíce, chtěli jsme ještě stihnout letní turistickou sezónu.

A to se vám perfektně podařilo. Dnes je 14. července a všechno tu svítí novotou. Kde jste koupili ten pěkný nábytek?

Je zhotovený na míru podnikem pana J. Breuera Interbyt v Jablonci n. J. Stavební práce provedla fa P+P, osvětlení fa Trevos Semily a strop K+K Stavby Sádrokarton, majitel pan Šíkola. Úklidové a aranžerské práce jsme pak stihali v pozdních večerních hodinách za vydatné pomoci naší příjenné a trpělivé prodavačky Jarči Šichtové, která s námi sdílela nejen veškerou práci, ale i radost nad dokončeným dílem a otevřením prodejny.

Kdo je vedoucím této části obchodu?

Vedoucí, či lépe majitelka celého obchodu, je moje žena Iva, já jsem spíše její manažer, nákupčí a všechno ostatní, řekl pan Fišera s úsměvem.

Co je cílem nové prodejny?

Všechno pro děti, pro využití jejich volného času, pro rekreační sport, různé hry, sezónní věci, potřeby k vodě, atd.

Vidím, že i pro turisty je tu spousta věcí.

Nabízíme nejrůznější batohy, brašny, teplákové soupravy, trička, spací pytle, lehátka, turistickou oubu

od nejmenších čísel. I koženou galantérii jsme sem přestěhovali, deštníky a čepice, běžnou výzbroj a výstroj pro letní i zimní turistický sport.

Máte zde i věci a pomůcky pro školní děti, jak se dívám.

Nejen pro školní. Začínáme od miminek, pro ně jsou moderní láhve, minibotičky a co všechno maminky potřebují. Pro předškoláky máme různé hry a pomůcky pro vyplňování volných chvil, pro školáky nové barevné sešity, pastelky a barvy všeho druhu a všechno, co se pro tuto věkovou skupinu objevuje nového. I dětské knížky pro různý věk.

Máte v plánu sortiment ještě doplňovat?

Ne nějak výrazně, ale turistickou obuv chceme nabízet i pro dospělé.

A jaká je situace s vašimi zaměstnanci?

Přes prázdniny máme 3 dívky, 2 jen jako brigádnice. Od září asi dojde ke změně, ale o tom zatím nemůžeme rozhodovat.

Paní Fišerová, chtěla byste ještě něco dodat na závěr?

Ráda, mou profesí je aranžérství. Když jsem jezdila jako aranžérka zdobit a zkrášlovat výkladní skříně soukromým obchodníkům, často jsem si říkala, jak by to bylo hezké mít někde vlastní krámk, krásně vyzdobený s pěkně upravenou výlohou. Byl to můj veliký sen. Jak vidíte, splnil se. Ale teď teprve vím, co to znamená mít vlastní obchod. Co je to za starost, která nikdy nekončí. Ale dělám to ráda.

To je také vidět. Přeji vám, aby vám ten pracovní elán i všechny pěkné nápady vydržely i do budoucna.

Za pozvání a popovídání

děkuje L. Hnyková

ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO
se sídlem ve Vysokém nad Jizerou.

PŘIJMEME PRACOVNÍKY

do živočišné výroby
- profese ošetřovatel dojníc.

Slušné platové podmínky, po zapracování plat v plné výši + nárok naturálního mléka, obilí, brambor.

Z blízkého okolí bude svoz na ranní směnu zajištěn. Nástup možný ihned.

Blíží informace na ZD Horal
na úseku živočišné výroby.
Telefonní číslo 593910.

Chléb náš vezdejší

Privítala mě vůně pečiva a čerstvě upečeného chleba a potom i vedoucí pekárny, pan J. Hlůže. Byl ještě v „pekařském“, sám také voněl chlebem a buchtami, neboť skončila právě jeho směna. Usadili jsme se a začal náš dialog.

Komu teď pekárna patří?

Po konečných jednáních koupila pekárnu Integra, spol. s r. o. H+H (Hlůže, Hádek) se sídlem v Jilemnici.

Kdy jste začali s rekonstrukcí?

V únoru 1994. Budova i pekárna byla v katastrofálním stavu. Zcela nefunkční byla pec, přívod vody i elektřiny. Stavební úpravy jsme zadali firmě P+P. Největší starost byla s parní pecí. Museli jsme dát vyrobit nové vysokotlaké trubky. Na zakázku je pro nás vyrobily Železářny ve Vítkoviciích, čímž se ale dokončení a otevření pekárny zdrželo o dva a půl měsíce. Opravu parní pece provedla fa Trávníček a spol. Brno. Místo začátkem května zahajovali jsme práce v pekárně až 14. července 1995. Den předtím jsme poprvé pokusně rozpalovali pec, a protože zkouška dopadla dobře, pečeme od té doby nepřetržitě. Veškeré strojové i technologické zařízení je nové. Je to především chlebová linka, která má zařízení míchací, šlehačí, prosívací, potom stroje na bílé a jemné pečivo, prostě všechno, co je k pečení potřeba.

Co je základem vaší práce?

Výroba tradičního kvasového chleba. Veškerá tato práce se provádí ručně, tzn. ruční navažování, skulování, kladení na ošatky a sázení do pece.

Mnoho našich spoluobčanů se ptá, proč vytápíte pec uhlím místo ekologického vytápění elektřinou nebo plynem.

Rád to vysvětlím. Chtěli jsme původně vytápění elektřinou, ale Vysoké má nedostatek el. energie, žádané množství nám nemohli přidělit. Bohužel se pro nedostatek financí zdr-

žela ve Vysokém i další plynofikace, a proto nemůžeme topit ani plynem. Ale všechno v pekárně je připraveno tak, že ze dne na den můžeme s plynem začít, jakmile bude v této části města plynofikace dokončena.

Co byste nám mohli říci k provozu?

Pracujeme ve dvou směnách, tj. dvě čtyřlenné skupiny (jeden pekař + tři ženy), k tomu máme jednu provozní, jednu prodavačku, jednoho šoféra, tj. celkem jedenáct zaměstnanců. Jeden pekař je z Jilemnice, jeden z Cimbálu. Čerstvé pečivo i chleba prodáváme od sedmi hodin (často i dříve) do vyprodání. Pojďte, provedu vás „po domě“.

Prošli jsme moderně vybavenou a světlou pekárnou, za ní je velký sklad surovin, na protější straně expedice vyrovnaná až do stropu běžovými přepravkami. Pro personál jsou vybudovaná moderní sociální zařízení se sprchami a osobními skříňkami, pro muže v 1. patře, pro ženy v přízemí. V expedici mě zaujaly vystavené ovocné štávy. Příjemně mě překvapila zejména jejich cena. Na otázku mě pan Hlůže odpověděl:

Originální koncentráty na tyto štávy jsou dováženy z Brazílie, jsou čisté, nepřisladované a nekonzervované. V Dubě jsou zpracovávány a odtud je dovážíme.

Co byste mi řekl na závěr našeho povídání?

V plánu máme péct ještě sladké pečivo, pečivo racionální výživy, prodávat za co nejnižší ceny i suroviny, které jsou na pekárně, a to mouku, cukr,

kvasnice, kmín, mák, atd. Přejeme si, aby naše výrobky zákazníkům chutnaly, aby u nás rádi nakupovali.

Zapsala

Ludmila Hnyková

SPORT

Z činnosti asociace „SPORT PRO VŠECHNY“

V letošním školním roce cvičíme takto:

Předškolní děti	středa	16 - 17
St. a mladší žáci	čtvrtek	16 - 18
Mladší ženy	pondělí	20 - 21
	středa	18 - 19
	čtvrtek	20 - 21
Starší ženy	pondělí	19 - 20
Muži	pátek od	19,30
		(fotbal)

Kdy přesně který oddíl začne cvičit, vám upřesní vaši cvičitelé.

A nakonec tato výzva!

Pokud by se naši obětavci, kteří by chtěli pracovat jako cvičitelé s mladšími žákyněmi, staršími žákyněmi, mladšími žáky nebo s rodiči s dětmi, velice rádi je uvítáme mezi námi. Zájemci, hlaste se buď u pí Ševčíkové nebo u pí Vondrové (Vysoké nad Jizerou 98).

SPORTU ZDAR

Mgr. Edita Vondrová

MEMORIÁL FRANTIŠKA ŽANTY

První zářijová sobota je ustálený termín pro zahájení každoročních přespolních běhů lyžařů. Tradičně se tak koná pro oblast Jizerských hor a Krkonoš ve Vysokém n. J. V sobotu 2. 9. 1995 se konal již 26. ročník přespolního běhu okolo Petruškových vrchů - Memoriál Františka Žanty. Závodů pořádal Český SKI KLUB TJ Vysoké n. J. v běžeckém areálu lyžařského střediska Šachtý. Letos ve vylepšeném prostředí rekonstruovaných buněk u stanovské křižovatky, což se projevilo i v lepší organizaci a rychlejším průběhu závodů. Celkem se závodů zúčastnilo na 150 závodníků v 15 ti kategoriích. Potěšitelná je účast vysokých závodníků a jejich umístění. Největšího úspěchu dosáhl: Tomáš Tichánek zvítězil v kategorii nejmladších žáků, ing. Roman Čivrný obsadil v hlavní kategorii mužů a juniorů krásné 2. místo za vítězným Oskarem Štírem z USK Praha. Po delší pauze stáli tedy opět vysočtí závodníci na stupních vítězů. Gratulujeme!

Za Č. S. K. Vysoké n. J.
M. Morávek

KRAKONOŠŮV DIVADELNÍ PODZIM

Začátek v pátek 6. října, vstupenky k dostání v informačním středisku KDP - městská knihovna ve Vysokém nad Jizerou.

Přehled představení:

Adolf Hofmeister - Nevěsta
Jiří Hubač - Dům na nebesích
Aldo de Benedetti - Tricet vterin lásky
František Ferdinand Šamberk - Blázinec v prvním poschodí
Jan Jílek - Pták ohnivák a liška Ryška
Molière - Le medecin malgré lui
F. G. Lorco, Ladislav Valeš - Ukutný Lorco Coridou voníš
Alfred Jarry - Ubu králem
Vlastimil Peška - Bylo nebylo...
John Patrik - Opalu má každý rád

PODĚKOVÁNÍ:

Pošta ve Vysokém nad Jizerou děkuje tímto panu Milošovi Hrubému ze Tříče, který se nabídl a bezchybně provedl opravu stolu na poště.

POŠTA VYSOKÉ N. J.

Společenská kronika

Narození:

28. 7. 1995 se narodil v Jilemnici manželům Zuzaně a Alešovi Novotným z Vysokého n. J.
syn Jakub.

28. 7. 1995 se narodil v Jilemnici manželům Ivaně a Stanislavovi Knopovým z Helkovic
syn Ondřej.

25. 8. 1995 se narodila v Jilemnici manželům Ivě a Jaroslavovi Havelkovým z Vysokého n. J.
dcera Adéla

Přejeme hodně zdraví!

Zlaté svatby

☼ Dne 22. září 1995 oslaví Jiřina (rozená Nováková ze Staré Vsi) a Václav (rodem z Vysokého) Hladíkovi z Horní Rokynice nad Jizerou zlatou svatbu!

Za celou rodinu jim přejeme hodně zdraví, spokojenosti a životního elánu. Děkujeme zároveň za vše, co předali nejen svým pěti dcerám, ale i celému tuctu vnoučat.

Jste pro nás vzorem a životní jistotou.

Děkuji.

Dcera Svatava
a její rodina Hejralova

☼ Dne 8. září oslavili pan Karel Svatý a paní Božena Svatá ze Staré Vsi - zlatou svatbu!

☼ Dne 22. září oslaví pan Marian Stochel a paní Emilie Stochlová ze Sklenářic - zlatou svatbu!

Přejeme všem oslavencům pevné zdraví a dlouhá a spokojená léta, plná štěstí, lásky a porozumění!

Životní jubilea oslavili:

Helkovic:
29. 9. Miloslava Špidlenová 74 let

Tříč:

8. 9. Marie Kučerová 83 let

Sklenářice:

18. 9. Marie Maděrová 74 let

Vysoké nad Jizerou:

3. 9. Milan Lukeš 72 let
6. 9. Karel Petruška 82 let
11. 9. Štefanie Sajdllová 70 let
14. 9. Antonín Bartonička 86 let
18. 9. Věra Vacková 77 let
19. 9. Marie Šaldová 81 let
30. 9. Věra Vavřková 82 let

Do dalších let přejeme hodně zdraví!

Uzavření manželství:

Dne 25. 8. 1995 uzavřeli manželství na MěÚ ve Vysokém nad Jizerou pan Petr Merc a paní Lucyna Nováková.

Na společné cestě životem přejeme vše nejlepší!

Úmrtí:

14. 6. 1995 Julie Vargová
Vysoké nad Jizerou

14. 7. 1995 Anna Strnádková
Vysoké nad Jizerou

17. 7. 1995 Josef Hradecký
rodák ze Staré Vsi

15. 9. 1995 Jaroslav Špaček
Stará Ves

15. 9. 1995 Josef Lukáš
Vysoké nad Jizerou

Čest jejich památce!

POZVÁNÍ DO SBORU ČČSH ve Vysokém nad Jizerou

Zveme vás do našeho sboru na neděli 24. září 1995 na bohoslužby (9 hod. ráno) a odpolední pobožnost s hudbou a zpěvy ve 14 hod. odpoledne.

Tuto neděli si s vděčností chceme připomenout 70. výročí postavení a otevření vysokého sboru.

Našími hosty budou: br. patriarcha Josef Špaček, br. biskup Jaromír Tuček.

Rada starších ČČSH

Česká spořitelna, a. s. okresní pobočka v Turnově

prodá

na základě výběrového řízení
ve Vysokém nad Jizerou zděnou

GARÁŽ

Informace na pobočce České spořitelny ve Vysokém nad Jizerou.

SP TELECOM a.s. **+42...**

Nabízí účastníkům v UTO Jilemnice zapojeným na digitální ústřednu možnost využití nových doplňkových služeb

- ▣ přeměrování příchozích volání - služba pro nepřítomné ovládaná účastníkem
- ▣ zamezení mezinárodních nebo meziměstských hovorů, nebo hovorů na "0609" ovládané účastníkem
- ▣ pevně směrované volání řízené účastníkem
- ▣ upozornění na další příchozí volání během hovoru
- ▣ zachycení zlomyslných volání
- ▣ možnost frekvenční volby

Objednávky uvedených služeb přijímá oddělení odbytu Jilemnice tel.: 35 75.
Bližší technické informace Vám poskytneme na telefonním čísle 54 02 22.

Zpráva redakce:

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a případné zkrácení dodaných příspěvků.